

Cuvântul Vieții

Mai 2022

**„Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții”
(In 13, 34).**

Suntem în momentul ultimei cine. Isus, la masă cu ucenicii Săi, tocmai le-a spălat picioarele. În câteva ore va fi arestat, condamnat la moarte, răstignit. Când timpul devine scurt și se apropie sfârșitul, se spun cele mai importante lucruri: se lasă „testamentul”. Evanghelia lui Ioan, în acest context, nu are relatarea instituirii Euharistiei. În locul ei este spălarea picioarelor. Și tocmai în această lumină trebuie înțeleasă noua poruncă. Isus mai întâi face, apoi învață și de aceea cuvântul său are autoritate.

Porunca de a-l iubi pe aproapele era deja prezentă în Vechiul Testament: „Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți” (Lev 19, 18). Isus evidențiază un aspect nou, reciprocitatea: iubirea reciprocă este cea care creează și distinge comunitatea ucenicilor.

Ea își are rădăcinile în însăși viața divină, în dinamica trinitară pe care omul este capabil să o împărtășească datorită Fiului. Chiara Lubich exemplifica acest lucru, oferindu-ne o imagine care ne

poate lumina: „Când Isus a venit pe pământ, nu a pornit din nimic, așa cum este pentru fiecare dintre noi, ci a pornit din Cer. Și, ca un emigrant, care atunci când pleacă într-o țară îndepărtată, se adaptează, fără îndoială, noului mediu, dar își aduce propriile uzanțe și obiceiuri și de multe ori continuă să vorbească propria limbă, la fel Isus s-a adaptat aici pe pământ la viața fiecărui om, dar a adus - pentru că era Dumnezeu – modul de a trăi al Sf. Treimi care este iubire, iubire reciprocă”¹ .

„Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții”.

Aici intrăm în inima mesajului lui Isus, care ne readuce la prospețimea primelor comunități creștine și care poate fi și astăzi semnul distinctiv al tuturor grupurilor și asociațiilor noastre. Într-un mediu în care reciprocitatea este o realitate vie, experimentăm sensul existenței noastre, găsim puterea de a merge mai departe în momentele de durere și suferință, suntem susținuți în greutățile inevitabile, gustăm bucuria.

Sunt numeroase provocările cu care ne confruntăm în fiecare zi: pandemia, polarizarea, sărăcia, conflictele: să ne imaginăm pentru o clipă ce s-ar întâmpla dacă am reuși să punem în practică acest Cuvânt în viața de zi cu zi: ne-am afla în fața a noi perspective, s-ar deschide în fața ochilor noștri planul omenirii, motiv de speranță. Dar cine ne împiedică să trezim în noi această Viață?

Și să inițiem în jurul nostru relații de fraternitate care să se extindă pentru a cuprinde lumea?

---

¹ C. Lubich, Maria transparența lui Dumnezeu, Città Nuova, Roma 2003, pp. 72-73.

„Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții”.

Marta este o tânără voluntară care îi ajută pe deținuți să se pregătească pentru examenele universitare. „Prima dată când am intrat în închisoare, am întâlnit oameni cu frici și fragilități. Am încercat să stabilesc mai întâi o relație profesională, apoi una de prietenie, bazată pe respect și ascultare. Curând mi-am dat seama că nu numai eu îi ajutam pe deținuți, ci și ei mă sprijineau. Odată, în timp ce ajutam un student pentru un examen, pierdusem pe cineva din familia mea, iar lui i se confirmase sentința la curtea de apel. Eram amândoi într-o formă foarte proastă. În timpul lecțiilor am văzut că ascunde o mare durere în el, pe care a reușit să mi-o destăinuie. Faptul că am purtat împreună povara acelei dureri ne-a ajutat să mergem înainte. La finalul examenului a venit să-mi mulțumească, spunându-mi că fără mine nu ar fi reușit. Dacă pe de-o parte se sfârșise o viață în familia mea, pe de altă parte am simțit că am salvat o alta. Am înțeles că reciprocitatea permite crearea de relații adevărate, de prietenie și respect”².

Letizia Magri

---

² Cf. <http://www.unitedworldproject.org/workshop/unesperienza-al-di-la-delle-sbarre-relazioni-di-cura-reciproca/>.

